

- *14-15 Den Haag, Jubileumconferentie Ned. Ver. voor Hypnotherapie (tel. 030-341354).
- *15 Amersfoort (Euroase), studiedag georganiseerd door de Stichting Tijdschrift voor Psychotherapie (tel. 030-210119).
- *15 Amsterdam (AMC), afscheidssymposium dr. Jan van Manen 'De ziekte van Parkinson, neurofarmacologische en neurochirurgische perspectieven', bl. 2456.
- *15 Utrecht (Jaarbeurscongresgebouw), Algemene Ledenvergadering van de Dialyse Groep Nederland.
- *16 Amsterdam (VU), 'Schaduw van een kind', bl. 2456.
- *16 Leuven (Faculty Club), Vlaamse Ver. voor Autogene Training en Hypnotherapie.
- *21-22 Den Bosch (Casino), 'International Conference on Primary care obstetrics and perinatal health', bl. 1569.
- *22 Amsterdam (VU), 'Specificiteit en behandeling van kanker', bl. 2019.

Personalia

In memoriam dr. D. Hoogendoorn. – Op 4 december 1990 overleed dr. D. Hoogendoorn, oud-huisarts en adviseur van de Stichting Informatiecentrum voor de Gezondheidszorg (SIG).

Dirk (Dick) Hoogendoorn werd op 10 oktober 1914 in Bodegraven geboren. Na het bezoeken van het Christelijk Gymnasium te Utrecht (1927-1933) studeerde hij geneeskunde in die stad. Het artsexamen behaalde hij op 6 december 1940 en in 1941 vestigde hij zich als (apothekhoudend) huisarts in Wijhe (Ov.). Verloskunde was voor hem het meest geliefde onderdeel van de gehele scala van werkzaamheden die tot de huisartsenpraktijk behoren. Hij leidde de bevallingen van



omstreeks 1550 vrouwen. Eenmaal gevestigd als huisarts kwam hij geleidelijk tot de overtuiging dat de functie van huisarts in het geheel van de gezondheidszorg slechts van ondergeschikte betekenis is, vooral gezien tegen de achtergrond van de sterke ontwikkeling van de specialistische geneeskunde.

In 1943 begon Hoogendoorn aan een studie over de toen heersende difterie-epidemie. Dit leidde tot zijn promotie (cum laude) in 1948 op het

proefschrift 'Over de diphtherie in Nederland'. Vanaf het begin behoorde hij tot de pioniers die in ons land de huisartsengeneeskunde tot ontwikkeling brachten. In 1958 leidde hij het 'Verloskundig onderzoek van het NHG'. Met enkele medewerkers publiceerde hij in 26 artikelen in 'Huisarts en Wetenschap' de resultaten die uit dit onderzoek voortkwamen.

Eind 1958 begon Hoogendoorn, gesteund door de internisten C.A. van Hees en vooral J.H. Pannekoek te Deventer met de registratie van medische gegevens uit ziekenhuizen. De daaropvolgende jaren waren zware jaren, omdat hij de zorg voor zijn praktijk van 3000 zielen moest combineren met veel bezoeken aan ziekenhuizen, waar hij het gekozen systeem van de registratie moest introduceren. Toen in 1963 25 ziekenhuizen bij de registratie waren aangesloten, kon hij van dit werk worden vrijgesteld. De Geneeskundige Vereniging tot Bevordering van het Ziekenhuiswezen richtte in dat jaar in samenwerking met de Ziekenhuisorganisaties en de Landelijke Specialistenvereniging de Stichting Medische Registratie (SMR) op, de voorloper

van de latere SIG. Hoogendoorn gaf er eerst de voorkeur aan huisarts te blijven. Hij werd toen adviseur van de SMR. Om fysieke redenen was hij in 1965 gedwongen de praktijk gedeeltelijk op te geven; in 1971 deed hij er geheel afstand van. In dienst van de SMR en later ook van het CBS wijdde hij zich voortaan aan het bewerken van de rijke voorraad van de door de SMR en het CBS verzamelde medische gegevens. Deze activiteit heeft hij na zijn pensionering tot enkele maanden voor zijn dood voortgezet. Dit leidde tot ruim 250 tijdschriftartikelen en tot een aantal monografieën, zoals 'Perinatale sterfte', 'Diagnosestatistiek Ziekenhuizen 1969-1970' en 'Atlas van de Kankersterfte in Nederland 1969-1978'.

Afzonderlijke vermelding verdienen Hoogendoorns activiteiten op het gebied van de medische registratie en op het gebied van intercollegiale toetsing.

De erkenning van zijn werk kwam in verschillende vormen van eerbetoon tot uiting. Zo werd Hoogendoorn in 1989 bij bevordering benoemd tot Officier in de orde van Oranje Nassau. De Vrije Universiteit te Amsterdam kende hem op 22 oktober 1990 een eredoctoraat toe. Eerder (in 1983) had de SMR de (driejaarlijkse) Dr. D. Hoogendoorn-prijs voor medische informatica ingesteld.

Hoogendoorn werd reeds in 1961 lid van de redactie van het *Nederlands Tijdschrift voor Geneeskunde*. Tot in het laatste jaar van zijn leven mocht het Tijdschrift een zeer groot aantal artikelen van hem ter publikatie ontvangen. Vele daarvan trokken in brede kring de aandacht. Daarnaast gaf Hoogendoorn veelvuldig adviezen aan de redactie over andere ter publikatie aangeboden stukken. Bovendien was hij gedurende een aantal jaren een zeer actief en stimulerend lid van het bestuur van de vereniging waarvan ons tijdschrift uitgaat. Op grond van dit alles onderscheidde het *Nederlands Tijdschrift voor Geneeskunde* hem in 1986 met de Donderspenning.

Velen in den lande zullen Hoogendoorns deskundige advies bij hun werk voortaan moeten missen. Zijn vrouw, kinderen en kleinkinderen wensen wij de kracht om het verlies van deze bijzondere man te boven te komen.

CHR. L. RÜMKE

Amsterdam, december 1990

Onderscheiden. Benoemd tot officier in de orde van Oranje-Nassau: G. A. Schurink, anesthesioloog bij het St. Antonius Ziekenhuis te Nieuwegein, wonende te Utrecht.

Benoemd. Te Amsterdam (Vrije Universiteit) dr. H. N. Lafeber tot hoogleraar in de Neonatologie.

Overleden. O. A. H. Wasmann, huisarts, op de leeftijd van 78 jaar (7 december 1990), Oss.

Promoties. BEVORDERD TOT DOCTOR: Te Nijmegen P. M. M. Hoppenbrouwers op proefschrift *Root caries and the inhibiting effect of fluoride* en mw. M. van Winsum-Westra op proefschrift *Spacing and repetition effects in human memory*; te Rotterdam J. W. B. Albers en E. D. Keizer op proefschrift *Een onderzoek naar de waarde van orthomanele geneeskunde*, L. A. van Herwerden op proefschrift *Epicardial echocardiography* en W. H. Remme op proefschrift *Metabole en neurohumorale aspecten van acuut myocard-ischemie bij de mens*; te Utrecht A. G. M. Hoofwijk op proefschrift *Kritieke ischaemie van het been*, H. F. J. ten Kroode op proefschrift *Het verhaal van kankerpatiënten: oorzaakstoekening en betekenisverlening. Een onderzoek naar het verband tussen attributies en zelfrespect* en mw. P. F. Schothorst op proefschrift *Developmental impact of neonatal stress. A neuropsychiatric study of neonatal intensive care unit graduates at schoolage*.